

Posudek oponenta diplomové práce

P, MIŠEJKA, *Filosofické aspekty nauky o Trojici v Teologické sumě Tomáše Akvinského*, Katolická teologická fakulta (vedoucí práce: Mgr. Bc. David Svoboda, Ph.D), Praha 2019.

Diplomová práce Pavla Mišejky si klade zajímavý a (zvláště pro dnešní dobu) ambiciózní cíl: přiblížit trojiční nauku sv. Tomáše Akvinského, obsaženou především v jeho *Teologické sumě*, a tím ukázat i její aktuálnost, a to skrze „nastínění hlavních filozofických rysů a logické struktury pojednání O Trojici v Teologické sumě“ (srov. str. 8).

Co do rozsahu a formálních náležitostí práce splňuje podmínky požadované pro diplomovou práci. Nicméně po formální stránce by se např. dalo vytknout ne vždy jasné a ne vždy jednotné používání kurzivy, anebo ne vždy pochopitelné citování jednotlivých výrazů v latině, řečtině nebo angličtině.

Po jazykové stránce je práce psána sice dobrým jazykem, nicméně některé formulace jsou hůře srozumitelné. V textu je také řada drobných chyb, některé chyby v interpunkci a někdy i takové chyby, jakou je např. chybné používání zájmen (srov. str. 31n).

Co do struktury je práce relativně složitě, nicméně logicky strukturovaná. Seznam použité literatury správně rozlišuje prameny a sekundární literaturu.

Co do hodnocení práce, tak se určitě jedná o práci velmi obsáhlou (celkem 130 stran) a jednoznačně nekompilační. Už za to je třeba autora pochválit. Autor se velmi dobře orientuje ve vlastním Tomášově pojednání o Nejsvětější Trojici, které skutečně podrobně a systematicky předkládá, analyzuje a vysvětluje, čímž směřuje k vytčenému cíli (i když, pravda, pro čtenáře někdy poněkud hůře stravitelným způsobem): pokusit se ukázat, jak Tomášova trojiční nauka není jen nějakou „nadstavbou“ k traktátu *De Deo uno*, nýbrž jak Tomáš chápe základ veškerého Božího působení *ad extra* v samotné Boží Trojjedinosti a vztazích Božích osob. Tím se autor – explicitně pak v závěru (dlouhém ovšem jen o něco málo více než dvě strany) – snaží ukázat právě na onu kýženou aktuálnost Tomášova pojetí... Stálo by ovšem možná za uvážení, zda tuto aktuálnost Tomášova pojetí nevysvětlovat (syntetičtěji) již více v průběhu práce, a také, zda Tomášovo pojetí více a hlouběji nekonfrontovat, aspoň třeba na závěr, právě s Rahnerovým *Grundaxiome*m, o němž se autor práce zmiňuje již v úvodu, a nejen se spokojit s pouhým závěrečným konstatováním, že „Akvinského trinitární nauka je sinou alternativou k dnes již zažitému (nikoli zašlému schématu) imanentní a ekonomické Trojice“ (str. 126).

Celkově jde o práci dobrou a smysluplnou.

Proto práci jednoznačně doporučuji k obhajobě.

ThLic. Jan Houkal, Th.D.

Praha, 19. 08. 2019